

PONÈNCIA POLÍTICA

1. ARA I ACÍ.

Joves davant les emergències.

2. ACTUEM.

2.1. Esquerra. Joves per la Justícia Social.

2.2. Valencianisme. Joves pel País Valencià.

2.3. Feminisme i diversitat. Joves per la Lluita Feminista.

2.4. Ecologisme. Joves contra el Canvi Climàtic.

2.5. Antifeixisme. Joves contra l'Odi.

1. ARA I ACÍ.

Joves davant les emergències.

El context polític global es troba en un moment de canvis ràpids. Qualsevol anàlisi de la dinàmica de partits en l'àmbit local, nacional o internacional varia tan ràpid que fa impossible una anàlisi duradora. No obstant això, les situacions estructurals romanen, des de fa molt de temps ja, invariables. La joventut som el grup que més hem patit les desigualtats inherents del sistema, agreujades per unes crisis que ens han afectat de forma molt específica.

No hem d'oblidar que les crisis són la representació més crua dels desajustos de la injustícia del capitalisme, en què les persones treballadores i precàries paguen la conseqüència d'un model insostenible, individualista i que aliena a les persones dels seus voltants i d'allò que produeixen. Aquestes crisis afecten de forma especial als joves. La crisi del 2008 i la pandèmia després han acabat amb les nostres expectatives d'emancipació, que amb la resta de la classe treballadora veu els seus projectes vitals truncats per les polítiques d'austeritat que acompanyen aquests processos.

El neoliberalisme, com a política que posa en el centre al capital i no a les persones, és una ideologia política que considerem incompatible amb la naturalesa social humana i amb la sostenibilitat del medi ambient. No debades, en els últims temps hem vist com la pèrdua del marge de beneficis de la minoria ha comportat una pèrdua en els drets laborals de la majoria.

L'economia política neoliberal al País Valencià es manifesta de forma clara a través de la imposició del monocultiu de l'economia precària del sector terciari, un sector sobrerrepresentat per una joventut sense oportunitats laborals dignes. Les empreses del sector imposen un model econòmic basat en els màxims beneficis amb el mínim cost, una economia a més irrespectuosa amb el territori en què se situa.

La indústria valenciana es troba abandonada, i el sector primari reclama una modernització que no arriba, sense un relleu generacional que assegure la seua supervivència per les males condicions laborals; un declivi agreujat per l'execució de tractats comercials que prioritzen la reducció de costos a canvi de la precarització laboral i la insostenibilitat ambiental.

La precarització impacta de forma directa en les possibilitats d'accés i permanència en l'habitatge, sobretot per part de les persones joves. L'emancipació dels joves, s'està allargant de forma preocupant en els darrers anys, per l'efecte conjunt de la inestabilitat econòmica i l'augment indiscriminat dels preus del lloguer; un creixement que ni tan sols està vinculat a les regles tradicionals del mercat d'oferta i demanda, sinó a les pràctiques especulatives de constructors i grans fons d'inversió que estan unflant els preus de forma artificial per a fer negoci.

Dins d'una economia basada en l'estacionalitat, la precarietat i els capitals financers exteriors, hem de destacar el caràcter femení de la pobresa. Les dones són les que més pateixen els efectes de la precarització econòmica, arran del domini patriarcal que impera en la nostra societat. Des de l'escletxa salarial i la segregació per gèneres en l'escola, fins a la violència física i les dones assassinades pel simple fet de ser dones, el patriarcat es representa de forma multifactorial però igual de cruel en totes les seues representacions. Per això, creiem que la nostra organització ha d'incloure sense excusa una mirada de gènere en les polítiques que han de transformar aquesta cruel realitat.

Aquest neoliberalisme radical que ha defensat també la destrucció de les estructures socials com l'educació o la sanitat públiques amb la seua privatització, i s'ha enriquit durant la pandèmia mentre la resta patíem les conseqüències, ara dona suport a una ultradreta que amenaça amb imposar un model de societat infame, en què només una part molt reduïda de la societat té dret a viure i desenvolupar la seua vida, mentre que es persegueix, amenaça, i s'aparta la diversitat cultural, social i afectiva de la nostra terra; minant les institucions democràtiques en comptes de treballar per a fer-les més obertes i inclusives.

L'autoritarisme d'aquests grups només es pot combatre amb les **sobiranies**, amb la capacitat de decidir de forma directa sobre totes aquelles decisions que ens afecten, per a poder assolir un model de societat basat en la justícia social. Perquè som les precàries les que coneixem les necessitats que el poble necessita per a si mateix, hem d'avançar els interessos col·lectius de la majoria davant dels privats d'una minoria.

Per exemple, la **sobirania alimentària**, que és el nostre dret a triar la forma i el lloc on es produeixen els productes amb els quals ens alimentem, per a assegurar les condicions justes dels treballadors agrícoles i la seua sostenibilitat en el context de crisi climàtica. Una crisi climàtica que ens obliga a pensar en l'energia, un bé imprescindible per al desenvolupament de les nostres activitats diàries. Encara generem en l'actualitat la major part de l'energia a través de combustibles fòssils i altres mètodes extractius amb una gran càrrega negativa per a l'ambient. Davant aquesta realitat, i de l'oligopoli d'empreses que ens empenyen a la pobresa energètica amb els seus preus abusius, és necessari que duguem endavant polítiques en matèria de **sobirania energètica**.

La **sobirania sobre el propi cos**, sobre les nostres relacions sexuals i afectives, és un element irrenunciable en un context d'endarreriment en els drets de les dones i les persones LGTBI. Reivindiquem el dret de les dones a un avortament segur i gratuït en la sanitat pública en cas de desitjar-ho, sense rebre pressions de ginecòlegs o altres persones que volen limitar aquests drets a través de l'objectió o la intimidació. A més, hem d'acabar amb la violència obstètrica, avançant cap al tracte humà de les dones en el moment de parir o en la situació de pèrdua inesperada de l'infant.

D'altra banda, ens situem del costat dels col·lectius LGTBI i el dret a expressar el gènere i la sexualitat en llibertat, més necessari que mai en aquesta onada d'odi i agressions a les persones transgènere i queer, alimentades pel discurs d'una extrema dreta que se sent més valenta que mai. Des de les institucions fins a l'àmbit de l'associacionisme, hem d'exigir el respecte dels drets humans, l'educació en valors de diversitat i inclusió i el rebuig a qualsevol demostració de discurs d'odi, qualssevol els seus orígens.

Una pèrdua de sobirania que ha fet més crua l'exigència centralista, la deslegitimació de les institucions d'autogovern valencianes. El nacionalisme espanyol està revifant el discurs d'un centralisme que funciona en detriment de l'interés dels valencians en el moment d'exigir, per exemple, un millor finançament, una política fiscal que pressione més els que més tenen, o unes infraestructures de transport públic millors; i que imposen prioritats que no beneficien res al nostre territori, com els tractats de lliure comerç o l'ampliació del Port de València, en contra del criteri d'una gran part dels veïns i de les nostres institucions.

Totes aquestes sobirania es cristal·litzen en la nostra **sobirania com a poble** valencià. Les nostres institucions han de desenvolupar polítiques que lluiten contra les injustícies des de la proximitat. A més de servir de senya d'identitat, permeten desenvolupar polítiques que resolguen amb proximitat els problemes que patim els valencians. L'autodeterminació dels valencians l'hem d'exigir en tots els aspectes de la nostra vida, des de les institucions fins als nostres carrers, en la construcció d'un món millor.

Per tot açò, en el context de crisi estructural i avanç de l'autoritarisme que oprimeix els valencians i en concret als seus grups més vulnerables, entre els quals ens trobem els joves, hem d'actuar construint una societat més participativa i democràtica, les sobirania se'ns presenten com a la solució als problemes dels valencians. Estructurarem el nostre pensament en base als cinc eixos que articulen la ideologia del nostre col·lectiu: esquerra, valencianisme, medi ambient, feminisme i antifeixisme.

2. ACTUEM.

2.1. ESQUERRA.

Joves per la Justícia Social.

Optem per una resposta des de l'**esquerra** enfront d'un sistema econòmic capitalista que només genera riquesa per a unes poques persones, mentre precaritza i condemna a la pobresa a la gran majoria de la població, i enfront d'un model social neoliberal que es basa en la propietat privada i un individualisme que rebutja la idea d'ajuda en col·lectiu. La mercantilització de tota activitat econòmica ha desencadenat les majors taxes de desigualtat en el món, i els valencians n'hem de fer front.

Apostem per un sistema econòmic i social alternatiu a l'actual, basat en l'enfortiment del sistema públic i col·lectiu, des de la solidaritat de classe treballadora, per tal d'assolir unes condicions vitals dignes per a totes les persones; una economia al servei del benestar col·lectiu, i que garanteix un sistema de serveis públics forts i estables on els drets de totes les persones es troben garantits. Així, ens declarem **anticapitalistes**, i defensem un sistema econòmic on els béns bàsics estiguen regulats i controlats, per garantir-ne l'accés a totes les persones i el valor dels productes no depenga de l'arbitrarietat del mercat.

Volem un canvi profund del mercat laboral, que pose l'**ocupació** estable i de qualitat com a forma de garantir la suficiència de recursos i la dignitat personal, que genere certeses, estabilitat i futur. Hem d'acabar amb la temporalitat indiscriminada i fer de l'acomiadament l'última opció. Hem de reivindicar la creació d'uns itineraris assegurats de consolidació de l'experiència laboral i de formació contínua per als jòvens, que genere entorns de seguretat i estabilitat amb acompanyament dels serveis públics d'ocupació, que ha d'estar protegida i garantida com a element bàsic de dignitat.

Apostem per la superació del turisme com a principal motor econòmic, un sector de baix valor afegir i generador de precarietat laboral estructural, i caminar cap a un marc laboral vinculat a l'economia verda, a la relocalització d'agricultura i indústria, al desenvolupament tecnològic i als serveis públics de qualitat.

Un **model productiu** que ja és clau en el present, i que ho serà encara més en un futur marcat per l'emergència climàtica: els sectors vinculats al canvi de model energètic, a la transformació del transport, a la potenciació de l'agricultura i ramaderia locals en el marc de la sobirania alimentària, a la investigació i innovació en àmbit científic, tècnic i sanitari, i un sistema social centrat en les cures i acompanyament, que done oportunitats a totes les persones, sobretot a les més jòvens; sostenible generacionalment i socialment; vinculat a sectors més estables, de més qualitat, generant entorns laborals i vitals més segurs i amb millors perspectives.

Aquest canvi de model ha de passar per potenciar la **formació** en itineraris vinculats al nou model productiu, que done impuls a la investigació i la innovació en aquests àmbits i done suport a les empreses existents i les noves que operen en aquests nous paràmetres. La formació professional i universitària són claus, i per això la seua funció ha d'estar lligada a l'entorn i al desenvolupament social i econòmic. El seu paper ha d'estar garantit amb l'estabilitat, personal i recursos necessaris.

Defensem una **formació professional** de qualitat, vinculada al territori, amb multiplicitat d'itineraris per a afavorir la inserció i la potenciació de sectors productius de present i futur. Apostem per unes **universitats** públiques per a totes les persones, amb un sistema de beques fort que garantisca que la renda econòmica no siga una barrera d'accés als estudis, i amb un pla de finançament que garantisca l'estabilització i consolidació de plantilles de professorat i de personal investigador.

Apostem per un desenvolupament públic de la **investigació, desenvolupament i innovació (I+D+i)**, al servei del canvi de model productiu, amb estabilitat i oportunitats laborals del personal investigador en empreses de l'entorn; dirigit a la digitalització, la robotització, la reconversió de llocs de treball i la garantia formativa dels treballadors.

Aquest canvi de model econòmic ha d'anar de la mà inseparable d'un canvi en el **model social** que pose el benestar de les persones en el centre. Reivindiquem que l'**habitatge** és un dret, i no un bé de mercat, perquè la llar proporciona l'espai i refugi que sosté la resta de drets bàsics que les persones hem d'exercir: el dret a reunir-nos, el dret a participar, el dret a gaudir de vida familiar i social, o el dret al descans. Per això és imprescindible la regulació legal de l'habitatge com a dret, un control dels preus del lloguer, i polítiques que faciliten l'accés i permanència en l'habitatge contra els desnonaments. A llarg termini, n'hem d'ampliar el parc públic d'habitatge, amb polítiques estructurals i actives per afavorir l'accés a l'habitatge mitjançant suport econòmic a qui ho necessite.

La riquesa s'ha de redistribuir de forma radical, a través d'uns **serveis públics** forts i de qualitat; una salut i atenció sanitària al llarg de la vida; un suport i cures a través dels serveis socials; una garantia d'ingressos tota la vida i sistema de pensions per assegurar una última etapa vital tranquil·la i digna. Per a això, defensem una política d'**impostos** fortament redistributiva, que pose al servei de la ciutadania els beneficis de les elits econòmiques i socials que no necessiten en absolut; al servei de la col·lectivitat en un exercici de justícia social.

L'**educació** és el pilar fonamental de creixement personal i col·lectiu, i garanteix una societat igualitària, pròspera i democràtica. Hem de garantir el sistema, gratuït durant totes les etapes, independentment de la seua situació o condició, amb els recursos necessaris per a poder complir-ho; centrat en l'acompanyament i aprenentatge integral de l'alumnat, i no els beneficis empresarials privats.

Defensem un desenvolupament interdisciplinari de les capacitats personals, científiques, humanístiques, artístiques, socials i col·lectives, que acompanye el creixement integral a les personetes durant el seu desenvolupament en l'àmbit físic, intel·lectual, psicològic, moral, sexual i afectiu, per tal que siguin persones lliures, reflexives, respectuoses, crítiques i ciutadanes actives en un món democràtic. Una educació que garantisca l'aprenentatge del valencià, la nostra llengua, com a element fonamental per a la cohesió social, i de les llengües d'altres territoris i d'ús internacional, com a via per a vertebrar una autèntica comunicació entre pobles.

L'educació ha d'acompanyar a la totalitat de l'alumnat de forma personalitzada i adaptar-se al seu ritme, creant projectes en què tot l'alumnat puga conviure, aprenga dels altres de forma igualitària i coeducadora; una educació en què la diversitat siga motiu de celebració, d'enriquiment, d'aprenentatge i de comunitat; que vaja més enllà de les aules, que contemple la necessitat d'aprendre, créixer i compartir també en un **oci educatiu** vinculat al teixit social. Defensem una educació, en definitiva, inclusiva, intercultural i igualitària.

Entenem la **salut** com a un dret, que s'ha de garantir amb un sistema sanitari totalment públic. Reivindiquem una **sanitat** d'accés universal per totes les persones, independent de la seua situació econòmica, origen, lloc de residència o situació administrativa; en què els recursos de salut estiguen a l'abast de totes, especialment en l'àmbit rural.

Busquem un model sanitari basat en la prevenció i no la medicalització d'epidèmies i malalties d'alta transmissió, com ara les ITS, i que garantisca l'accés igualitari a medicaments i vacunes de provada eficàcia, com és el cas de la vacuna contra el virus del papil·loma humà. Així mateix, el sistema de salut ha de comptar amb una mirada de gènere, que assegure els tractaments i abordaments diferenciats per a les dones, i que respecte la seua integritat com a pacients.

Defensem una concepció de la salut que aborde totes les seues dimensions, que entenga la salut mental com a una part indispensable de l'atenció primària i l'accés lliure, gratuït i segur als recursos en salut mental des de la infància i la joventut. Exigim recursos per a la contínua millora de la sanitat, amb inversions en desenvolupament i innovació, amb una estructura estable, finançada adequadament, i uns drets laborals garantits per als professionals investigadors.

Necessitem uns **serveis socials** forts per a acompanyar les persones quan ho necessiten, per a reduir les desigualtats, especialment en aquells sectors poblacionals més vulnerables. Un sistema amb una funció promotora, preventiva, protectora i d'acompanyament davant les necessitats socials originades per situacions d'urgència social, desprotecció o dependència; amb professionals estables amb salaris i condicions dignes, i amb un enfocament multidisciplinari per a atendre les diverses necessitats que tenen les persones que requereixen el seu suport.

Creiem en un enfocament municipalista i de proximitat amb col·laboració, coordinació i cooperació amb altres sistemes i serveis públics. Defensem l'articulació d'un sistema públic de **cures** perquè es reconega l'obligació que tenim com a societat d'acompanyar a les persones que ho necessiten, que reconega l'assumpció invisible d'aquestes cures per part majoritària dones i que solucione aquest problema.

L'accés als béns bàsics per a la vida i l'exercici dels drets no poden estar condicionats per la situació econòmica de cadascú. Aquest és el marc neoliberal de concepció de la vida en societat, centrada en l'individu, on la plenitud vital es basa en l'acumulació de capital. Defensem, enfront d'aquest marc, el dret de totes les persones a tindre una suficiència d'ingressos per a poder viure dignament i exercir amb garanties la ciutadania, desenvolupar-se integralment i viure en comú. Per això, defensem la **renda bàsica universal** com a mecanisme d'ingressos garantit pels poders públics per tal de proporcionar a totes les persones els recursos econòmics que siguen necessaris per a ser ciutadanes en condicions plenes i òptimes.

La vida pública i col·lectiva siga ha de ser possible per a totes les persones. Volem una societat profundament democràtica, en què totes les persones, amb els seus drets garantits, puguen participar de la vida social amb els temps i recursos necessaris. Entenem la **participació** com a element substantiu de la democràtica real i deliberativa, que s'hauria de produir en el dia i que es basa en les xarxes comunitàries i ciutadanes.

Per això, apostem per una educació en la participació des de la infància i al llarg de tot el procés vital, garantint d'espais i recursos públics per poder generar xarxes col·lectives, amb mecanismes que asseguren la intergeneracionalitat i la igualtat en la vida social i col·lectiva, i per una visió de la participació que supere l'associacionisme clàssic i que genere estructures estables i fortes.

Volem una societat realment inclusiva, on la riquesa i diversitat de les persones sume, on la **discapacitat** i la **diversitat funcional** siguen superades per l'eliminació de límits i barreres, físiques, sensorials, cognitives, comunicatives i socials; amb una participació plena i una vida en igualtat de condicions; l'eliminació de prejudicis, estereotips i paternalismes i actuar des del compromís amb la inclusió i la igualtat d'oportunitats. La societat ha d'establir un diàleg amb el qual conéixer les seues necessitats específiques, per poder dur a terme polítiques públiques capaces de millorar la seua vida adaptant-se a les seues realitats més concretes.

2.2. VALENCIANISME.

Joves pel País Valencià.

El **poble valencià** porta ja més d'un segle de construcció d'una identitat pròpia. Una tradició sempre lligada a la cultura, als valors democràtics i al progrés. No obstant això, encara queda molt a fer per a aconseguir l'objectiu d'una plena sobirania dels valencians,

que faça de les institucions valencianes uns organismes inclusius i amb un ferm compromís per avançar cap a un país que construisca, des del nostre àmbit, un món millor, basat en la sostenibilitat i la justícia social.

Totes les **sobiranies** són inseparables de la sobirania nacional, perquè la justa reivindicació de l'autonomia plena per al poble valencià ha de vindre de la mà d'una societat millor, en què les nostres veïnes siguen capaces de decidir tots els aspectes de les nostres vides. I perquè això siga possible, els valencians hem de tindre les claus de la caixa, i proposar des de les nostres institucions un model de societat diferent.

Amb l'arribada de la Transició, els valencians aconseguírem per primera vegada en època moderna una institució que representa el poble valencià davant l'Estat espanyol. Lamentablement, la dreta es va conjurar per tal d'evitar el seu desenvolupament ple, afeblint-ne la capacitat d'actuació. A més a més, els llargs governs del neoliberalisme han minat la confiança de la població en les institucions valencianes, que durant molt de temps han sigut manipulades per a l'aprofitament personal dels polítics que ens havien de representar.

En perdre la dreta el control de les institucions valencianes, s'han afegit a una defensa de la **recentralització** que no només furtaria els valencians la seua capacitat de definició com a nació lliure i sobirana, sinó que empitjoraria la qualitat dels serveis públics, en començar a desenvolupar-se polítiques dissenyades des de Madrid que no tenen en compte les particularitats i les necessitats dels valencians.

Per a poder portar això endavant, és necessari primer que la societat recupere la confiança perduda en les institucions valencianes. Hem d'educar en la necessitat de fer polítiques des de la **proximitat**. Però és necessari que, a més d'això, que fem les institucions públiques valencianes participatives, transparents i representatives dels ideals progressistes i de justícia social.

Hem d'enfortir les institucions pròpies, des de la Generalitat fins als ajuntaments, davant de l'embat centralista que planteja el nacionalisme espanyol. Hem de construir una societat disposada a defensar el **model valencià** com un de **progrés**, que lidere el canvi de la realitat material de les valencianes del context local fins al global. Així, la nostra organització defensa de forma clara la creació d'un Estat valencià que, invariablement, es basa en un país que aprofita la seua riquesa per a crear una societat millor, i no per a afavorir cap interès privat.

El valencianisme sempre ha tingut una especial sensibilitat per la cultura. Els nostres municipis estan plens de manifestacions culturals singulars que ens caracteritzen com a poble. Però la supervivència de la **cultura tradicional** valenciana no només depén de la seua transmissió, sinó també d'adaptar-la a les noves sensibilitats. Hem de vetlar perquè les nostres festes tinguen una participació de la dona més justa, perquè siguen

respectuoses amb el medi ambient, i la inclusió de tota la societat valenciana en la participació i els òrgans de decisió. Hem d'abandonar els models de festa verticals i basats en el consum. Les festes han de servir com a eina de vertebració territorial, i hem de fomentar la col·laboració entre els diferents òrgans festius del país.

La cultura valenciana no són només les festes tradicionals. També hem de reivindicar que el pensament, els artistes i la llengua dels valencians han d'estar present en els espais de la modernitat. Hem de crear un model just d'ús i creació de la cultura, que respecte els interessos dels artistes com a treballadors i també que es pugui garantir el seu accés a tots els membres de la societat, sobretot a les persones amb menor poder adquisitiu. Les veus dels joves i de les dones han de ser clau en la **cultura valenciana moderna**.

El valencià és la senya que ha definit durant segles la identitat valenciana. Els processos d'abandó de la llengua, complexos i multifactorials, tenen l'arrel en la imposició del castellà en les zones que històricament valencianoparlants. Reclamem tindre els mateixos drets que els castellanoparlants, i la recuperació del valencià com a llengua vehicular de la societat en aquells llocs on és història i també present, amb una plena **normalització lingüística**.

És essencial el seu ensenyament i difusió també en les zones castellanoparlants. Només en la **immersió lingüística** podem assegurar que es complisquen els drets dels valencianoparlants. Ens hem d'oposar frontalment a qualsevol intent de minar les institucions valencianes amb més relació amb la llengua, com l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, els instruments de difusió com la radiotelevisió pública o la premsa en valencià, i rebutjar públicament els repetits atacs contra l'escolarització en valencià.

A més, hem de reconèixer la naturalesa bilingüe dels valencians, però també la necessitat d'incloure els castellanoparlants en el món cultural en valencià, de forma que la **llengua** servisca com a **pont** entre els dos grans espais territorials definits per la LUEV (les zones castellanoparlants i valencianoparlants) que han acabat per definir la identitat valenciana dual en els temps de la democràcia actual. Construir una visió comuna de país no serà possible sense el reconeixement de la pròpia diversitat existent al País Valencià.

El País Valencià es troba dividit a través de les províncies, una divisió imposada per a afavorir els interessos de la capital d'Espanya i que, sense representar les característiques històriques de relacions entre municipis valencians, s'han mantingut sense modificar des de 1833. Més de segle i mig després, els valencianistes reclamem la instauració d'un model basat en **comarques**, que no només representa un acostament a les interaccions històriques entre municipis, sinó que a més permet fer polítiques basades en la proximitat, amb una millor gestió compartida dels recursos basades en municipis amb característiques paregudes i amb proximitat geogràfica. Així, lluitarem perquè les institucions valencianes representen la diversitat territorial.

Necessitem estratègies específiques que aturen el creixement descontrolat de la ciutat i l'èxode massiu de gent dels pobles, especialment una gent jove que no veu cap oportunitat de desenvolupar-s'hi. Hem de dotar dels **municipis més xicotets** d'alternatives habitacionals, infraestructures tecnològiques i de transport, i donar ajudes a les persones que vulguen dedicar-se al sector primari de l'economia, amb la modernització de l'agricultura i la justícia salarial. Així, aquestes polítiques les hem de dissenyar des dels municipis, de forma que siguen les veïnes les persones que tinguen capacitat de decisió directa sobre el disseny d'estratègies que solucionen els seus problemes més immediats.

Hem de situar el País Valencià com a estat modern que estableix relacions de germanor amb les altres nacions, en una posició crítica amb l'actual Unió Europea, entitat que imposa polítiques basades en el neoliberalisme i que és còmplice amb l'extrema dreta en una política migratòria que posa per davant els arguments del racisme i la xenofòbia als de la distribució de la riquesa i la humanitat amb persones que fugen de la guerra o la corrupció dels seus països d'origen.

2.3. FEMINISME I DIVERSITAT.

Joves per la Lluita Feminista.

El **feminisme** és la lluita política que té com a objectiu l'alliberament i empoderament de les dones per a fer front al sistema cisheteropatriarcal, basat en l'opressió cap a les dones, que justifica tota mena de violència que ens sotmet al criteri de l'home heterosexual i cisgènere, donant suport a un sistema de desigualtat social, assignant rols i espais en funció del gènere normatiu establert, discriminant sempre a les dones pel simple fet de ser-ho.

Aquest sistema **cisheteropatriarcal i masclista** normalitza, legitima i invisibilitza desigualtats, discriminacions i violències cap a les dones i utilitza mecanismes d'opressió per justificar aquests tractaments i situacions. Una de les conseqüències més evidents del masclisme és la quantitat de dones assassinades cada any: des de l'any 2020 s'han comés 155 feminicidis a l'Estat Espanyol i 1121 assassinats per violència de gènere des de l'any 2003. D'aquests feminicidis hem de sumar els assassinats de menors com a mitjà de fer mal a les seues mares, així com molts menors perden a les seues mares i totes les dones que no consten en cap registre per no reconèixer els seus assassinats com a violència de gènere.

Per tant, trobem necessari **reformar la Llei Integral de Violència de Gènere** i el Codi Penal. A més a més, com aquesta reforma no és suficient per a canviar el sistema, defensem la creació de noves mesures transversals des de l'àmbit social, econòmic i cultural que ajuden a erradicar les desigualtats i transformar la societat des de la base.

Considerem imprescindible que es legisle des de l'**educació formal** i no formal, a través de la coeducació com a eina que ensenye i forme sobre la igualtat entre els homes i les dones sense promoure estereotips ni rols de gènere, i que alhora cree un procés de

deconstrucció dels hòmens, perquè ells siguin conscients dels seus privilegis i construïsquen noves masculinitats trencant els rols de gènere establerts, conscients i empàtics de la realitat que viuen les dones cada dia. També és important una educació afectiva-sexual a les aules des de les primeres etapes i adaptades a l'edat als centres educatius.

Rebutgem i condemnem qualsevol pràctica que mercantilitza, cosifique o faça de les dones una idea d'objecte, com la pornografia, els ventres de lloguer o la prostitució, perquè són pràctiques que s'aprofiten de la seua situació econòmica per a satisfer els desitjos patriarcals d'alguns, sota condicions laborals d'explotació, que suposa una privació del **dret a decidir sobre el seu cos** a les dones.

Des de Joves PV ens posicionem en contra de qualsevol estructura cisheteropatriarcal, androcèntrica i neoliberal que reduïska les dones a un producte i treballem per construir un **model d'adopció fora del sistema patriarcal**, on l'excusa del col·lectiu del col·lectiu LGTBI no supose la submissió als seus desitjos. Un model de relacions afectives-sexuals basades en la igualtat, el respecte, el consens i el consentiment. Reivindiquem els drets reproductius de les dones i acabar amb la violència obstètrica i l'assetjament cap a les dones que volen interrompre el seu embaràs. Apostem per l'accés gratuït a béns de primera necessitat com són els tampons, compreses i les copes menstruals, així com l'eliminació de la "taxa rosa".

Nàixer dona augmenta les possibilitats de viure en la **pobresa**, i amb la darrera crisi de la COVID-19 les dones també han patit de forma més greu la feminització de la pobresa. El fenomen de la feminització de la pobresa és global: dos exemples són l'escletxa salarial entre dones i hòmens per la mateixa feina, i el sostre de vidre que dificulta l'accés als llocs de responsabilitat a les dones dins del món laboral.

Per a aconseguir una igualtat real i efectiva, necessitem dur a terme mesures socials, econòmiques i culturals que posen les desigualtats de les dones en el centre de l'**agenda política** per a poder erradicar-les de base, trencant amb els estereotips i els rols de gènere, deconstruint les actituds masclistes normalitzades i desfeminitzar les tasques de cures i neteja. Treballem per a aconseguir que els espais de debat i representació estiguen cada vegada menys jerarquitats, on hi haja una participació més equitativa. Apostem per la creació d'espais segurs a llocs públics i privats, a espais formals i no formals.

Defensem un feminisme **interseccional**, és a dir, que incloga totes les dones independentment de la seua raça, orientació sexual, identitat de gènere, la seua edat o qualsevol altra categoria. Llitem fermament contra les violències explícites, les del dia a dia: violència física, psicològica, sexual, social, i també per a fer front a les violències implícites, com són la violència simbòlica, l'estructural, la institucional o la cultural.

L'opressió per qui et sents o qui eres són conseqüència d'uns rols de gènere preestablerts que provoquen desigualtats tant a les dones com a totes aquelles persones que no s'identifiquen amb la **cisheteronorma**. Així, les persones que s'identifiquen amb orientacions sexuals, expressions de gènere o identitats diferents de les imposades són també l'objecte d'una violència sistemàtica i sistèmica. El col·lectiu LGBTI+ ha estat històricament maltractat i invisibilitzat. Malgrat el canvi social de les últimes dècades, no hem arribat a la igualtat real, i en aquest últim any s'ha produït un clar augment d'agressions LGTBIfòbiques, provocades en gran part pels discursos d'odi sorgits de l'extrema dreta.

D'altra banda, apostem per les quotes de **representació** LGBTI+ en els Consells de la Joventut i en els diversos òrgans on la Joventut valenciana formem part, i reconèixer de la diversitat familiar en l'Administració Pública, perquè per fer avançar la societat cal normalitzar els diferents tipus de famílies que hi ha. Exigim una reforma de la Llei Trans Estatal, ja que no aborda els drets de les persones no binàries, com sí que ho fa la Llei Trans aprovada al País Valencià. Aquesta llei al País Valencià ens permet visibilitzar des de les institucions, les diverses identitats i expressions de gènere i les orientacions sexuals, perquè la societat conega la diversitat que hi ha i ho normalitze al seu entorn. Defensem fer ús del **llenguatge inclusiu** perquè totes aquestes persones se senten representades en el llenguatge quotidià i es pugui realitzar un procés d'inclusió a la societat cisheteropatriarcal en la qual vivim.

El feminisme ha de vetlar pels drets de totes les dones del món. Ha de lluitar per dignificar la vida de les dones, i junt amb la lluita del col·lectiu LGTBI+ ha de canviar el sistema cisheteropatriarcal androcèntric i capitalista actual. Per a superar aquestes discriminacions, apostem per un objectiu clar com és la destrucció del sistema patriarcal i l'establiment d'un sistema i una estructura lliure d'estereotips i rols de gènere.

2.4. ECOLOGISME.

Joves contra el Canvi Climàtic.

Ens trobem en un moment històric en què el **canvi climàtic** està canviant de forma evident les nostres vides i costums: la sequera i les plagues amenacen greument els nostres cultius, les pluges torrencials inunden i desfan de nord a sud tot el que troben al seu pas. L'emergència climàtica al País Valencià és evident, i si aquests fenòmens ambientals empitjoren, ens obligaran a abandonar les nostres terres, amb la possibilitat de ser els primers refugiats climàtics del continent europeu.

El model econòmic actual es basa en el **consum voraç** i infinit d'un **sistema finit**. Aquesta dinàmica de sobreexplotació dels recursos, condueix inevitablement al seu esgotament i a què els ecosistemes siguin incapaços d'absorbir les pertorbacions ocasionades per l'ésser humà, cada vegada més freqüents i intenses. Per este motiu, creiem necessari adoptar un model que s'adapte a la conservació dels ecosistemes.

El **consumisme descontrolat** i l'obsolescència programada generen una quantitat de residus incompatibles amb el nostre medi, aprofitats per una **gestió de residus mercantilitzada**, orientada als interessos privats i els beneficis econòmics, i no cap a la sostenibilitat. Hem d'avançar cap a un **model econòmic circular**, més just i més amable amb el medi, basat en la regla de les tres erres (reduir, reutilitzar i reciclar), un comerç de proximitat, i una gestió de residus controlada, que mire únicament pels interessos del medi.

La ramaderia intensiva deshumanitza aquesta professió, maltracta els animals i genera una quantitat de residus exagerada. Igualment, la pesca d'arrossegament i la contaminació atmosfèrica dels vaixells fan augmentar la petjada de carboni de cada producte. Per tant, hem d'apostar per una **reducció del consum de carn i peix** amb productes de proximitat i ecològics, amb el fi de poder garantir el benestar animal i la menor petjada ecològica possible al nostre medi.

En una societat racional i ecologista, no té cabuda cap activitat que explote i maltracte cap vida: cap tradició en contra de la raó. Ens declarem **animalistes**, i estem en contra de la ramaderia intensiva que explota i maltracta els animals, a més de contaminar. Som **antitaurins**, i estem en contra de totes les festes que empren i/o maltracten animals per simple diversió i entreteniment.

Pel que fa a l'energia, els sistemes actuals de producció a l'Estat espanyol tenen un **alt impacte ambiental**, amb altes emissions de gasos d'efecte hivernacle. La nuclear genera residus totalment nocius per a la vida i que mai desapareixeran. Ens posicionem totalment en contra de totes les energies contaminants, tant les que generen gasos hivernacle com les energies nuclears, i per tant, a favor del tancament de totes aquestes plantes i la reconstrucció del medi que les envolta.

A més, els especuladors han vist en les **energies renovables** un nou negoci, amb una petjada negativa en la terra, medi i paisatge per a crear macro plantes en zones rurals que donen servei a les grans ciutats. Les energies renovables han de tindre el mínim impacte al nostre territori, aprofitant totes les construccions i espais mediambientals desnaturalitzats. Per tant, hem de reivindicar que s'escullen els terrenys més aptes per la creació d'aquestes plantes, per tal de tindre un desplegament de les energies renovables ordenat, equilibrat i consensuat.

Un altre dels principals generadors d'emissions és el **vehicle privat** motoritzat. Malgrat alguns esforços per a facilitar la mobilitat sostenible, l'esforç encara és insuficient. A més, el vehicle privat és l'únic transport funcional a zones d'interior i ruralitzades, amb una joventut precaritzada i una menor possibilitat d'accés a un vehicle privat. Hem d'apostar per un servei de mobilitat públic, de qualitat i sostenible amb el medi, ajustat a cada territori i vertebrat el conjunt del País Valencià.

En aquest sentit, és clau el desenvolupament d'una única **xarxa de transport públic** gestionada íntegrament per les institucions valencianes, competitiva i que integre tots els mitjans, senzilla, que potencie la intermodalitat, que aproxime la gent als principals punts d'afluència, i que siga accessible universalment. Hem de reivindicar mesures de dissuasió i penalització de l'ús del transport privat on hi haja una oferta de transport públic ampla i adequada, junt amb la reorientació dels recursos destinats a l'ampliació d'autovies cap a la millora i extensió de la xarxa ferroviària i altres modes de transport públic. Complementàriament, hem d'avançar cap a models de transport a demanda i compartició de vehicles per a aquells llocs o recorreguts on no siga viable la introducció de serveis de transport públic regulars.

En aquest sentit, i davant el **nou model de mobilitat** que plantegem, reivindicuem la participació dels valencians en el disseny d'aquestes infraestructures, buscant la màxima de la preservació del medi natural i del patrimoni cultural, agrícola i social. Ens oposem, per tant, a la construcció de qualsevol infraestructura d'autovia, especialment si afecten espais d'alt valor natural o agroecològic, al desenvolupament d'infraestructures portuàries que afecten espais naturals i amb impactes negatius i contaminants en la població, i al desenvolupament d'infraestructures de qualsevol classe amb afectació a espais naturals o zones protegides, i proposem la destinació de totes eixes inversions a l'ampliació de la xarxa de trens de Rodalia i al servei de la futura xarxa integrada de transport públic valencià, per assegurar la connectivitat dels entorns rurals per carretera, amb transport col·lectiu o a demanda.

Perquè el País Valencià ha de ser ecologista, animalista i sostenible, o no serà. No tenim opció.

2.5. ANTIFEIXISME.

Joves contra l'Odi.

L'antifeixisme és una lluita de totes, l'eix vertebrador de la política de qualsevol organització que es tinga per demòcrata. I com a tal ha d'estar present en el nostre dia a dia, més encara en aquest moment en què l'**extrema dreta** es troba a les institucions, i el seu discurs als carrers, legitimant agressions o conductes contràries a tot el que nosaltres representem: la diversitat, el respecte, les cures, els drets humans... per això ens refermem en la nostra condició d'antifeixistes basant-nos en la sobirania de l'individu per a pensar, opinar i actuar sense pors ni coaccions.

I és que el **feixisme** està al carrer en el moment més viu dels últims 40 anys. Atacs a les seus de partits d'esquerres o d'entitats del tercer sector, discursos xenòfobs i racistes, negació de la violència estructural contra les dones, LGTBIfòbia, amenaces, pallisses... són una bona mostra que l'extrema dreta ha tornat a perdre la por i la vergonya. Uns, des de l'altaveu mediàtic i polític assenyalen; i altres, als carrers dels nostres pobles i ciutats, executen.

La nostra resposta antifeixista la volem treballar des de la base, fent de la nostra una societat solidària, amb memòria, democràtica i respectuosa amb la pluralitat que la caracteritza. Perquè el País Valencià beu d'una herència mestissa, i sempre hem sigut una **terra d'acollida** i volem seguir sent-ho com ho vàrem demostrar en l'acollida al vaixell Aquarius o l'oferiment a acollir els menors que varen entrar massivament a Ceuta en maig de 2021. Per això apostem per col·laborar amb els col·lectius que encapçalen la lluita antifeixista, ajudant en la visibilitat d'aquesta xacra, i hem d'exigir a totes les forces polítiques parlamentàries que es consideren demòcrates que s'uneixen a un front comú de lluita contra la intolerància i el feixisme.

Un dels puntals en aquesta lluita ha de ser la defensa de la Declaració Universal dels **Drets Humans** (DUDH) com a garantia de respecte a les persones i les seues llibertats. Entenem el feminisme, l'ecologisme, l'internacionalisme, el cooperativisme o el republicanisme com a trets fonamentals que emanen de la DUDH i que juntament amb la defensa de les sobiranes tant individuals com col·lectives, articulen la nostra posició política de lluita antifeixista i de combat al model sociocultural que propugna el neoliberalisme.

També en el nucli del nostre antifeixisme està la defensa que cap persona és il·legal. I és que és conegut per totes que un dels elements discursius més importants del missatge del feixisme és l'odi envers les **persones migrants**, i en un moment com l'actual on la societat canvia, evoluciona, i hui més que mai, es mou, hem de combatre el racisme i la xenofòbia. Perquè les persones migrants ja suposen quasi un 15% de la nostra població al País Valencià i estem totalment en contra de qualsevol discurs que les criminalitze.

Per tal de fer passes cap a una millor convivència hem de promoure la **inclusió** de les persones migrants en el major nombre d'espais possibles. Des del teixit associatiu dels nostres barris fins als partits polítics, s'ha de comptar amb la participació de les persones nouvingudes. Aquest és un dels reptes estructurals que encara la nostra societat actualment per tal de fer fronts als discursos d'odi que aprofiten per a generar por contra allò desconegut, i que moltes vegades no són més que discursos aporofòbics perquè se centren a assenyalar a les persones migrants vulnerables, la clàssica lluita de l'últim contra el penúltim que el feixisme sempre atia.

Apostem per la inclusió i la participació en espais de decisió de les persones migrants. Garantint els drets polítics de les persones migrants per tal d'afavorir la seua participació tant en sufragi actiu com en sufragi passiu i també buscant apropar la nostra organització política a les persones migrades. Si volem representar a la societat valenciana en el seu conjunt i creiem que aquesta ferramenta és la que millor defensa els interessos de valencianes i valencians no podem no tindre entre la nostra militància a persones migrades.

Així mateix, per a aprofundir en la inclusió de les persones migrants s'han de desenvolupar polítiques públiques transversals que tinguen en compte a aquests col·lectius. Com

l'aposta per un urbanisme tàctic en els barris de major **diversitat ètnica** amb la dotació d'infraestructures dignes evitant així processos de guetització. També s'ha incentivat la promoció i l'ús del valencià a la població nouvinguda per tal que senten la nostra llengua com a seua.

Una ferramenta molt important ha de ser també la realització d'estudis per tal de conèixer estadísticament l'impacte de les persones migrants en el nostre País, en la nostra economia i en el nostre teixit associatiu. Molt especialment cal posar el focus en el paper de les dones migrants com un col·lectiu que està portant a terme moltes de les tasques de cures, i que a més a més, ho fan de manera molt precària i fins i tot en situació d'il·legalitat per part de qui les ocupa.

Però a més a més cal també treballar i formar a la ciutadania no migrant. És necessari desenvolupar polítiques d'intercanvi cultural a tots els municipis i barris per tal d'estimular el **diàleg entre cultures** diferents basades en valors democràtics i de respecte mutu. I també, sensibilitzar a la població en el valor de la diversitat i en la importància del respecte i el coneixement dels Drets Humans, especialment entre la població més jove, ajudant-nos d'una eina com l'Educació per al Desenvolupament, obrint-la a entitats d'educació no formal, oci i temps lliure.

D'altra banda també important i especial atenció mereix la xicalla que ha nascut al País Valencià però són fills o filles de persones immigrants. Es tracta d'una generació de persones entre dos mons, entre dues cultures i que continuen mantenint els vincles amb la cultura i tradicions del seu país d'origen, però que han crescut en una altra societat, en la que busquen referents i no els troben. Aquestes persones tenen una identitat mixta que hem de saber tindre-la en compte a la nostra construcció de societat per tal de poder donar-los cabuda en ella entenent la seua casuística especial.

En definitiva, cal fer una aposta decidida per un model de **cooperació**. Des d'allò micro a allò macro, construint una societat crítica i activa que lluite contra les desigualtats socioeconòmiques existents al món. Sense oblidar els anys on la cooperació va acabar sent el nom d'una causa judicial perquè es destinaven a la corrupció política els diners que havien d'anar a sufragar projectes d'ajuda a les persones més vulnerables. Per això cal centrar els esforços a fer que la política de Cooperació pose en el punt de mira dels projectes especialment a les persones dels països receptors d'ajudes. A més a més, centrant-se en el compliment dels **ODS** a tots els països del món, perquè no podrem construir una societat igualitària si el món en el seu context complet no ho és.

I la cooperació ha d'anar també de la mà de la perspectiva jove. S'ha de fer especial incidència en què els plans directors de cooperació tinguen com a grup prioritari a les persones joves, per tal de garantir que puguen desenvolupar un projecte de vida més digne. I a més a més, cal que els equips de treball que planifiquen, desenvolupen i

executen aquests plans compten amb el màxim nombre de persones joves, i per això cal afavorir quan aquests projectes tinguen joves entre els seus membres.